

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Kallundborgs Krønike, eller Censurens Oprindelse

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 175. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893711932080/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

„Forsøg, hver Lyd fra dig at give!
„Du tredde Gang ei hængt skal blive!“

Det meget over Midnat var,
Og Maanen skinte ganske klar,
Og alle Stjerner blinkte ned
Paa Marken og paa Tøven med,
Som hastig gav det sidste Suk,
Og muffed siden ei et Mus.

Jens Skorfogd gif sin Vej igien,
Kom hjem, gif i sin Seng, sov hen,
Stod op, og Morgenen derpaa
Sig lod med ingen Ting forstaae.

Aurora mellem Østens Heie
Kom i sit røde Skjort og Troie
Med gyldenstyffes Hue paa,
Og ligerviis paa Tøven saae.
Ved samme Tid en sort Krabat,
Som fuldt sig havde foresat
I Dag at ville staae sig brav,
Fordi han slent i Gaar røg af,
Kom, henrykt i Quintilian,
Og rendte paa Herr Urian,
Han standsed, studsed, da han saae
Ham med to nye Støvler paa,
Og tænkte stirrende: mon fanden
End efter Døden rider Manden,
Ud selv i Galgen han ei kan
Afholde sig fra Natteran?
Gud frie os! Stæle Støvler hængt
Er for ei seet, ja neppe tænkt! —

Med disse Ord han rendte hjem,
Og raabte høit, hvor han kom frem:

„Den Tyv, som hængt i Alfes var,
„Et nyt Par Støvler stiaalet har!“

Det hele Kallundborg kom ud,
Og saae det Syn; hvar os Gud!
De gamle Støvler borde var!
I deres Sted han nye har.
Man stirrede paa ham, som hang;
Man loe, man græd, man peeb, man sang;
Man giennemgik *Physik*, *Moral*,
Og *Hypotheser uden Tal*;
Kort sagt: den hele Bye blev gal —
Men ingen kunde dog udgrunde,
Hvor hængt man Støvler stiaale kunde?

Man efter Præsten Nielses Raad,
Som selv begreb ei denne Daad,
Omsider Haabet reent opgav,
Om den at fatte nogen Tid,
„Før,“ som han sagde, „bag sin Grav
„Man kom til noget mere Vid.“

Borgmester Ebbe derimod,
Som nok saa lidt deraf forstod,
Var ei saa rolig i sit Fag
Ved denne paradore Sag.
Han paaistod fast med Mund og Pen,
At Tyven nok engang igjen
for dette Ran affraffes skulde;
Thi Tyverte er Tyverie,
Og Tyv bør ei gaae Ran forbi,
fordi han ligger under Mulde.
I mangen Act in folio
Man twisted contra, twisted pro,
Men kom med Sagen ei til Ende.